

[Finansministeren.]

de Maader at komme dem til Hjælp paa, der i ganske særlig Grad tager Hensyn til de øjeblikkelige vanskelige Forhold og til de særlig vanskeligt stillede Kommuner. Jeg maa maaske have Lov at tilføje, at det ogsaa er mærkeligt, at det er Repræsentanter for det konservative Folkeparti, som nu kommer og vil give Kommunerne Hjælp. Det konservative Folkeparti var jo ikke hjemme forleden Dag, da der var Tale om at forøge Refusionen til Kommunerne for Hjælpekasseudgifterne. Da var det konservative Folkeparti ikke hjemme, og det giver mig Indtryk af, at det, det konservative Folkeparti har til Hensigt, slet ikke er at komme til at hjælpe Kommunerne paa det Omraade, hvor de trænger mest, men blot at stille et Forslag i Almindelighed om at komme Kommuner til Hjælp, rige og fattige, velhavende og ikke velhavende Kommuner; og det anser jeg for at være forkert i Øjeblikket. Jeg anser de økonomiske Forhold i vort Land for at være af en saadan Art, at man i Øjeblikket skal tage specielt Hensyn til det, det i særlig Grad gælder om at raade Bod paa, og det gør dette Forslag paa ingen Maade.

Jeg skal endelig gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet om, hvorledes Pengene til at komme Kommunerne til Hjælp skal tilvejebringes. Det har man afholdt sig fra at beskæftige sig med her, og det forstaar jeg godt, for det konservative Folkeparti, som stiller dette Forslag, ved saa udmærket, at Regeringen og Regeringspartierne er villige til i væsentlig Udstrækning at søge at skaffe Midler til at komme Kommunerne til Hjælp paa Omraader, hvor det konservative Folkeparti ikke vil ofre Penge. Det er sagt her fra denne Talerstol af Statsministeren, at hvis der kunde frembringes Besparelser paa de militære Udgifter, vilde vi være villige til at anvende disse Besparelser til at komme Kommunerne til Hjælp i den vanskelige Situation gennem Refusionsregler, som f. Eks. dem, der findes i Socialreformen, og som er udarbejdet af alle Partiers Repræsentanter i den Forstand, at man rent teknisk har godkendt disse Refusionsregler. Jeg gaar derfor ud fra, at disse Refusionsregler er dem, der i Virkeligheden kommer de Kommuner til Hjælp, som har mest Trang til Refusion. Vi har erklæret os villige til at ofre de Penge, som kunde indvindes gennem militære Besparelser, paa Kommunerne efter de bedste Refusionsregler, som man kunde blive enig om. Men det ved vi jo, at fra konservativ Side er der ingen Villighed til at

bringe et saadant Offer. Naar Spørgsmaalet stilles, om en Kommune er i Nød, om Menneskene i denne Kommune er i Nød, og om denne Nød skal afhjælpes, eller de Penge, som man skal bruge dertil, skal bruges til Kanoner og Krudt, Militærvæsen, er der ingen Tvivl om, hvad det konservative Folkeparti vil. Det vælger Militærvæsenet, det vælger Kanonerne, Krudtet, Kuglerne og alt, hvad der hører dertil, og lader Kommunerne ligge i deres økonomiske Elendighed og Folk i Kommunerne lide Nød, hvis ingen andre kan hjælpe dem. Militærudgifterne gaar forud for alt. Det forlyder imidlertid — jeg ved ikke, om det er rigtigt, der gaar jo saa mange Rygter, — at det konservative Folkeparti vil stille Forslag om at forøge Militærudgifterne udover de nuværende. Jeg imødeser et saadant Forslag, men jeg forstaar ikke, at man kan tænke paa den Slags. Der er fra Regeringens Side paa Finansloven stillet Forslag om en Besparelse paa 2½ Million paa Krigsministeriets Budget til ekstraordinær Anskaffelse af Materiel. Der vil blive fremsat et særligt Forslag om denne Nedsættelse ifølge Udtalelser, der fremkom under Finanslovens første Behandling. Jeg kan sige her, at for saa vidt det bliver muligt at føre denne Nedsættelse igennem, vil det være Penge, som vi er villige til at lade glide ind sammen med andre Penge, der kan skaffes, i den Fond, der skal hjælpe Kommunerne. Og jeg vilde tro, der ekstraordinært kunde opnaas andre Besparelser paa de militære Love, Besparelser, som ogsaa kunde inddrages og gives til Hjælp til Kommunerne. Jeg vil tro, det er muligt, hvis der er Villie hertil i Rigsdagen. Man behøver ikke at bryde Principperne. Det konservative Folkeparti og andre kunde meget vel bevare deres Principper om, hvordan Militærvæsenet skal være. Men det kunde tænkes, at man kunde sige: Her er en ekstraordinær Situation, hvor det gælder om at skaffe Penge til Kommunerne. Af den Grund vil vi ikke alene spare de 2½ Mill. Kr., men ogsaa gribe ind andre Steder, hvor man mener, der kunde spares paa Militærudgifterne, for at lade Pengene gaa til Hjælp til Kommunerne. Det er i hvert Fald en Politisk, som Regeringen er villig til at slaa ind paa, hvis der skulde være nogen som helst Mulighed for at skaffe Midler derfra til dette Formaal.

Men dernæst er der et andet Forslag, som ligger til Behandling i Rigsdagen. Det drejer sig om Formueskattelovens Revision. Det er anden Gang, dette Forslag er til Behandling i Rigsdagen, stillet af Regerin-